RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 118.569 van 28 april 2003
in de zaak A. 69.710/VII-14.328.

In zake : de n.v. VERCATEX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. VERCATEX op 5 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 6 mei 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep dat de verzoekende partij heeft ingesteld tegen het besluit van 9 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning voor de uitbreiding van een bestaand confectiebedrijf met een afvalwaterzuiveringsinstallatie, gelegen aan de Pitantiestraat 90 te Waregem, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 29 april 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 maart 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. ROELANDTS die, loco Advocaat B. VAN DORPE verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat I. VANDEN BON die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De feiten</u>.

Overwegende dat de relevante gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een textielbedrijf aan de Pitantiestraat 90 te Waregem (Desselgem). De exploitatie is vergund bij besluit van 11 april 1991 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen voor een termijn van twintig jaar. Daarnaast beschikt de exploitant over een lozingsvergunning van 17 augustus 1992 voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater in de openbare riolering.

1.2. Op 13 juli 1995 dient de verzoekende partij bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een aanvraag in voor de uitbreiding van de bestaande inrichting met een (biologische) afvalwaterzuiveringsinstallatie, bestaande uit een buffertank van 1.275 m^3, een beluchtingsbekken van 1.963 m^3, een nabezinkbekken van 462 m^3, een waterreservoir van 1.275 m^3, vier beluchters van elk 15 kW en meerdere pompen.

Het betreft een aanvraag tot regularisatie; de zuiveringsinstallatie blijkt op het ogenblik van de aanvraag namelijk reeds in exploitatie te zijn (de vereiste bouwvergunning die achteraf trouwens blijkt geweigerd te zijn werd evenmin afgewacht). Volgens het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgestelde gewestplan Kortrijk is de te vergunnen inrichting gelegen in natuurgebied.

1.3. Met een besluit van 9 november 1995 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de gevraagde vergunning omdat "de aanvraag in strijd is met de planologische voorzieningen".

1.4. Tegen dit besluit wordt door de verzoekende partij beroep ingesteld bij de Vlaamse Minister van Leefmilieu.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure verlenen de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie ongunstig advies. De Vlaamse Milieumaatschappij en de afdeling Milieuvergunningen verlenen gunstig advies.

1.6. Met een besluit van 6 mei 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling wordt het beroepen besluit tot weigering van de gevraagde vergunning bevestigd. Deze weigering is als volgt gemotiveerd :

> "Gelet op de ligging van de waterzuiveringsinstallatie in een natuurgebied volgens het gewestplan Kortrijk vastgesteld bij koninklijk besluit van 4 november 1977;
> Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, onverenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;
> (...);
> Overwegende dat de exploitatie van de inrichting niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, dat in toepassing van artikel 45, § 6 van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad;
> Overwegende dat de Vlaamse regering de categorieën van bedrijven en de gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen heeft bepaald waar de afwijkingsbepalingen van artikel 45 § 6, 7 en 8 van de stedenbouwwet niet kunnen worden toegepast, dat de natuurgebieden tot deze gebieden behoren;

(...);
Overwegende dat de aanspraken en bezwaren aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :
- alhoewel de reeds gebouwde afvalwaterzuiveringsinstallatie op milieu-hygiënisch gebied talrijke voordelen biedt dient benadrukt dat ze gebouwd werd in strijd met de planologische voorschriften;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften";

Dit is de bestreden beslissing;

2. <u>De ontvankelijkheid</u>.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat in hoofde van de verzoekende partij geen wettig belang aanwezig is om de nietigverklaring van het bestreden besluit te vorderen aangezien de vergunningsaanvraag die heeft geleid tot het bestreden besluit strekt tot het regulariseren van een wederrechtelijke toestand en het annulatieberoep in feite gericht is op het bestendigen van die onwettige situatie; dat zij daar in haar laatste memorie aan toevoegt dat, indien de exploitatie zou worden vergund, deze zou gebeuren in een zonder vergunning opgericht gebouw;

2.2. Overwegende dat met de in het geding zijnde vergunningsaanvraag de verzoekende partij beoogt een onwettige toestand naar de toekomst toe wettig te maken; dat er aldus geen bestendiging van een onwettige toestand werd beoogd; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

3. <u>De gegrondheid van het beroep</u>.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel stelt dat artikel 3, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State wordt geschonden doordat het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, waarop de bestreden beslissing is gesteund werd genomen zonder het wettelijk verplicht voorafgaand advies van de Raad van State "gelet op de dringende noodzakelijkheid" en deze "dringende noodzakelijkheid" wordt gemotiveerd door te stellen dat "omwille van de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit het dringend noodzakelijk is om conform de bepalingen van

artikel 45, §§ 10 en 11 van de wet van 29 maart 1962 (...), de gebieden aan te wijzen (...) waarop de bepalingen van de §§ 6, 7 en 8 (...) niet van toepassing zijn"; terwijl dit besluit pas werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 1994, het weze 120 dagen later, wat de ingeroepen hoogdringendheid tegenspreekt; dat zij concludeert dat het bestreden besluit zich ten onrechte steunt op het besluit van de Vlaamse regering van 30 september 1993 dat zelf niet rechtsgeldig werd genomen wegens niet-naleving van een substantieel vormvoorschrift en dat, zonder dit nietig besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993, de milieuvergunning voor de zonevreemde waterzuiveringsinstallatie wel mogelijk is; dat zij aldus ook de schending inroept van artikel 45, §§ 6, 7 en 8 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, ingevoegd bij decreet van 23 juni 1993;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop het volgende repliceert :

"III. 1.1. Wat het tweede onderdeel betreft :

III. 1.1.1. Ten onrechte wordt door verzoekende partij de schending van artikel 3, § 1, Gecoörd. W.R.v.St. door het B.Vl.Reg. van 29 september 1993 ingeroepen.

Dat in het besluit terecht de 'dringende noodzakelijkheid' wordt ingeroepen.

Dat eveneens precies weergegeven wordt om welke reden dit advies niet werd gevraagd.

Het besluit vermeldt immers :

'Overwegende dat omwille van de vrijwaring van de ruimtelijke kwaliteit het dringend noodzakelijk is om conform de bepalingen van artikel 45, §§10 en 11 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals ingevoegd bij het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van deze wet, de gebieden aan te wijzen en de categorieën van bedrijven te bepalen waarop de bepalingen van de §§ 6, 7 en 8 die door het voormelde decreet eveneens aan artikel 45 zijn toegevoegd, niet van toepassing zijn';

Dat dit uiteraard een motivering vormt van de hoogdringendheid.

III. 1.1.2. Daarnaast is het correct dat het B.Vl.Reg. van 29 september 1993 gepubliceerd is in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 1994.

Dat het Besluit de volgende weg voorafgaand aan de publicatie heeft afgelegd :

Op 11 oktober 1993 verstuurde het Kabinet desbetreffend besluit naar de Dienst Secretarie.(stuk 10)

Op 18 oktober 1993 verzond de Dienst Secretarie dit Besluit naar de Administratie Kanselarij en Voorlichting teneinde over te gaan tot de vertaling in het Frans van de tekst van het Besluit.(stuk 11)

Bij de vertaaldienst is de tekst gedurende ongeveer twee maanden (tot 16 december 1993) blijven liggen. (stuk 12)

Op 20 december 1993 zijn beide teksten verstuurd naar de diensten van het Belgisch Staatsblad met een proefdruk op 22 december 1993 als gevolg (stuk 13).

Een periode van twee maand mag toch niet als 'onredelijk of kennelijk lang' aanzien worden.

Dat een periode van twee maanden eventueel een lange periode lijkt, maar dat gelet op het groot aantal wetgevende initiatieven en het daarmeegepaard gaande vele vertaalwerk die de betreffende dienst te verwerken krijgt, dit redelijkerwijze niet als ‘onredelijk’ mag aanzien worden.

Indien een periode van twee maanden als 'lang' zou aanzien worden, dit bovendien niet in de weg staat dat op het moment van het nemen van het besluit, de Vlaamse Regering terecht de ‘dringende noodzakelijkheid’ inriep.

Desgevallend zou kunnen gesteld worden dat gezien het dringend karakter, er te traag vertaald werd, maar zou het dringend karakter zélf niet kunnen betwist worden.

De afdeling Administratie van de Raad van State vermag zich overigens niet in de plaats van de administratieve overheid te stellen om te oordelen of een besluit bij hoogdringendheid moet worden genomen.

De argumentatie in de vertraging in de publicatie is terzake niet dienend.

III. 1.1.3. Daarnaast dient wel te worden vastgesteld dat betrokken besluit in art. 5 bepaalt dat het besluit in werking treedt de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

De geloofwaardigheid van het dringend karakter kan aldus uit deze onmiddellijke inwerkingtreding worden teruggevonden.

Onmiskenbaar is dit tijdstip van inwerkingtreding een grondslag voor het niet consulteren van de afdeling wetgeving.

Het tweede onderdeel van het eerste middel mist aldus juridische grondslag. In casu, is de hoogdringendheid in redelijkheid aanvaardbaar.

III. 1.1.4. Uiterst subsidiair, kan men, zelfs bij gebrek aan dit besluit, toch weigeren en heeft men nog steeds geen rechtsgrond om het beroep tot nietigverklaring gegrond te verklaren.

Zie ook de uiteenzetting onder III.1.2.2.

In toepassing van artikel 45, §6 Stedenbouwwet kan een afwijking gegeven worden van de bestemmingsvoorschriften op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, wat ondermeer betekent dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet overschreden wordt en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

In casu is die inrichting meer gericht op industriële activiteit dan op het natuurbehoud.

Cfr. de overweging in de Beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van West-Vlaanderen (stuk l) :

'deze inrichting niet in functie staat van het natuurbehoud maar wel van een industriële activiteit; dat de aanvraag in strijd is met de planologische voorschriften',

III. 1.2. Wat het eerste onderdeel betreft :

III..1.2.1. Verzoekende partij werpt ten onrechte de schending van artikel 45, §§ 6, 7 en 8 van de Stedenbouwwet op, doordat zonder het Besluit van de Vl.Reg. van 29 september 1993, de milieuvergunning voor de zonevreemde waterzuiveringsinstallatie wel mogelijk zou zijn volgens verzoekster.

III..1.2.2. Art. 45, § 8 a Stedenbouwwet bepaalt dat de afwijking voorzien in artikel 45, § 7 slechts kan worden verleend, mits het gaat om een inrichting, waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan.

Aan deze voorwaarde wordt voldaan.

In casu gaat het om het bekomen van een milieuvergunning voor de exploitatie van een reeds opgerichte zonevreemde uitbreiding van een bestaand vergund gebouw.

Er wordt echter niet voldaan aan artikel 45, § 8, b.

- de milieuvergunning kan niet beschouwd worden als het hernieuwen van een reeds verleende milieuvergunning voor de inrichting.
- evenmin wordt voldaan aan de voorwaarde van het tweede gedachtenstreepje, dat stelt dat de verandering van de exploitatie van de inrichting geen vermeerdering van de oppervlakte of het volume voor gevolg mag hebben.

Bij het veranderen van de exploitatie van een inrichting moet het gaan om een verandering van de inrichting die een verandering van klasse tot gevolg heeft, zoals bedoeld in artikel 27 van het milieuvergunningsdecreet.

In casu, is dit niet het geval. Daarenboven gaat het om een uitbreiding van de inrichting met een waterzuiveringsinstallatie, zodanig dat er wel een vermeerdering is van de oppervlakte.

- tenslotte wordt ook niet voldaan aan de voorwaarden, vermeld onder de derde en de vierde gedachtenstreep van artikel 45, § 8 b van de Stedenbouwwet.

Bij de afgifte van de milieuvergunning mag slechts worden afgeweken van het gewestplan wanneer het gaat om een inrichting waarvoor reeds definitief een bouwvergunning werd verleend.

N.V. VERCATEX kan geen bouwvergunning voorleggen voor de waterzuiveringsinstallatie. Integendeel !!

Men heeft wederrechtelijk gebouwd en men heeft zelfs wetens en willens wederrechtelijk gebouwd !! Aldus is men tevens in overtreding met artikel 44, § l van de Stedenbouwwet.

Het middel mist zowel juridische als feitelijke grondslag";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord het volgende stelt :

"Aangezien door de stukken 10 tot/met 13 van de tegenpartij wordt bevestigd dat de Vlaamse Regering, ondanks de door haar ingeroepen 'dringende noodzakelijkheid' om te ontsnappen aan het advies van de Raad van State, niets heeft ondernomen om een dringende publicatie van het besluit van 29 september 1993 te bekomen; dat de Minister op 11 oktober 1993 het besluit van 29 september 1993 overmaakte aan de Dienst Secretarie, met verzoek het besluit na ondertekening in het Staatsblad bekend te maken, doch zonder enige vraag tot hoogdringende bekendmaking; dat het besluit pas bij brief van 18 oktober 1993 werd overgemaakt aan de Vertaler-Directeur, met een eenvoudig verzoek tot vertaling, zonder enige aanduiding van het hoogdringend karakter; dat de vertaaldienst deze vertaling dan ook ongeveer twee maanden heeft laten liggen, zoals de tegenpartij zelf moet toegeven, alhoewel het om een zeer korte tekst gaat; dat de teksten dan pas op 20 december 1993 werd(en) overgemaakt aan het Belgisch Staatsblad, zonder enig verzoek tot spoedige publicatie, zodat de publicatie pas op 27 januari 1994 is gebeurd; dat het evenwel bij hoogdringendheid mogelijk is de publicatie in het Belgisch Staatsblad dermate te bespoedigen dat (dat) een dringende beslissing daags nadien, of soms de dag zelf in een tweede editie, wordt bekendgemaakt; dat wanneer de Overheid voorhoudt dat, gelet op de dringende noodzakelijkheid het verplicht advies van de Raad van State niet kan worden ingewonnen, zij de vertaling en de publicatie niet op hun beloop kan laten, maar dan ook een

spoedige publicatie moet benaarstigen, hetgeen helemaal niet gebeurd is; dat tussen het besluit van 29.9.1993 en de publicatie in het Belgisch Staatsblad van 27 januari 1994 aldus een periode van vier maanden ligt; dat aldus het besluit in werking trad op 27 januari 1994, zonder terugwerkende kracht; dat het middel gegrond is";

3.4.1. Overwegende dat uit de hierboven sub 1.6 weergegeven motieven blijkt dat de bestreden weigeringsbeslissing gesteund is op de vaststelling dat de betrokken inrichting onverenigbaar is met de gewestplan-bestemming "natuurgebied" en op de onmogelijkheid om met toepassing van artikel 45, §§ 6 en volgende van de stedenbouwwet af te wijken van die bestemming; dat deze onmogelijkheid onmiskenbaar gestoeld is op het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw dat, ter uitvoering van artikel 45, § 11, van de stedenbouwwet, bepaalde dat de afwijkingen van de voorschriften van de ontwerp-gewestplannen en de gewest-plannen bedoeld in artikel 45, §§ 6, 7 en 8, van de stedenbouwwet niet kunnen worden toegestaan indien de inrichting gelegen is of komt te liggen, onder meer in een natuurgebied; dat dit besluit bij arrest nr. 92.154 van 11 januari 2001 door de Raad van State onwettig werd bevonden omdat de motivering, op grond van dewelke het ontwerp van besluit niet aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voor advies werd voorgelegd niet de bijzondere redenen aangeeft waarop de hoogdringendheid was gesteund en omdat de beweerde hoogdringendheid eveneens wordt tegengesproken door het feit dat het betrokken besluit meer dan vier maanden na het nemen ervan in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd; dat het Vlaamse Gewest in zijn memorie van antwoord stelt dat de vertraging bij de bekendmaking van het betrokken besluit grotendeels toegeschreven moet worden aan de "lange periode" - ongeveer twee maanden - die nodig was voor de vertaling ervan; dat de verwerende partij echter blijkbaar niet het nodige heeft gedaan om "binnen enkele dagen" de bekendmaking van het betrokken reglementair besluit te bewerkstelligen, hetgeen nochtans aangewezen was geweest indien er werkelijk sprake zou zijn geweest van hoogdringendheid in de zin van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat het argument dat de inwerkingtreding van het betrokken besluit was voorzien op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, elke overtuigingskracht mist vermits ten gevolge van het feit dat de verwerende partij zelf niet heeft gehandeld overeenkomstig de door haar gepretendeerde hoogdringendheid, die datum van

inwerkingtreding van het besluit de facto met ongeveer vier maanden werd uitgesteld;

3.4.2. Overwegende dat het motief met betrekking tot de weigering van vergunning dat de verwerende partij aangeeft in de memorie van antwoord in feite neerkomt op het in de plaats stellen van de motieven waarop het bestreden besluit gestoeld is door een andere, a posteriori motivering; dat bij het nemen van het bestreden besluit de verwerende partij geenszins concreet onderzocht heeft of de voorwaarden voor het verlenen van de milieuvergunning in afwijking van de bepalingen van het gewestplan, zoals vastgesteld in § 7 en § 8 van artikel 45 van de stedenbouwwet, al dan niet aanwezig waren; dat bijgevolg de bestreden vergunningsweigering onwettig is omdat ze is gesteund op een onwettig reglementair besluit;

3.4.3. Overwegende dat het besluit van de Vlaamse regering van 29 september 1993 tot uitvoering van het decreet van 23 juni 1993 houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw weliswaar intussen opgeheven is bij besluit van de Vlaamse regering van 28 april 2000 tot bepaling van de categorieën van bedrijven waarvoor en de gebieden waarbinnen de bepalingen van artikel 43, § 6, eerste lid, § 7, eerste lid en § 8 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, niet kunnen worden toegepast en dat in artikel 1, 1°, van voormeld besluit de natuurgebieden opnieuw worden aangeduid als gebieden waarin de desbetreffende afwijkingen niet kunnen worden toegestaan; dat de vaststelling -zoals door de verwerende partij in haar laatste memorie aangestipt- dat het besluit van 28 april 2000 in de plaats is gekomen van het besluit van 29 september 1993 echter niet leidt tot de conclusie dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij de vernietiging van het bestreden besluit op grond van het aangevoerde middel aangezien een vernietiging op grond van dit middel alleszins impliceert dat de verwerende partij een nieuwe beslissing over de aanvraag moet nemen; dat de Raad van State in het kader van de huidige procedure niet vermag te oordelen en vooruit te lopen op in de toekomst door de overheid te nemen beslissingen; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Vernietigd wordt het besluit van 6 mei 1996 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij het beroep dat de n.v. VERCATEX heeft ingesteld tegen het besluit van 9 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning voor de uitbreiding van een bestaand confectie-bedrijf met een afvalwaterzuiveringsinstallatie, gelegen aan de Pitantiestraat 90 te Waregem, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig april tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**